

DECIZIE

13 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecător
judecători

Ala Cobăneanu
Ion Druță, Iuliana Oprea

examinând recursul declarat de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Todoseciuc Cristina împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, cu privire la recunoașterea ilegalității răspunsului și obligarea calculării și achitării indemnizației pentru creșterea și îngrijirea copilului,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2017 prin care s-a s-a restituit cererea de apel declarată de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, ca fiind depusă în afara termenului legal,

c o n s t a t ă :

La 23 noiembrie 2016, Todoseciuc Cristina s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, solicitând recunoașterea ca fiind ilegal a răspunsului Serviciului Protecție Civile și Situațiilor Excepționale cu nr. 19/7-T-147/16 din 06 octombrie 2016 și obligarea de a-i calcula și achita indemnizația pentru creșterea și îngrijirea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani pentru perioada 26 aprilie 2016 – 12 august 2016, în mărime de 30% din venitul mediu lunar.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 20 februarie 2017, cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial. S-a recunoscut ca fiind ilegal răspunsul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale cu nr. 19/7-T-147/16 din 06 octombrie 2016, în partea ce ține de refuzul privind stabilirea și achitarea indemnizației pentru creșterea și îngrijirea copilului pentru perioada 26 aprilie 2016 – 12 august 2016. S-a obligat Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale să stabilească, calculeze și achite lunar, reclamantei Todoseciuc Cristina

indemnizația pentru creșterea și îngrijirea copilului minor, xxx xxx, născută la xx xx xx, pentru perioada 26 aprilie 2016 – 12 august 2016, în mărime de 30% din venitul mediu lunar de 5 636, 36 lei, realizat în ultimele 12 luni calendaristice, premergătoare lunii producerii riscului asigurat, ce constituie suma de 1 690, 91 lei.

La 04 aprilie 2017, Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale a contestat cu apel hotărârea primei instanțe.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2017 s-a restituit cererea de apel declarată de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, ca fiind depusă în afara termenului legal.

La 18 octombrie 2017, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2017 și restituirea pricinii la rejudecare. Totodată, a solicitat substituirea denumirii Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale cu Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, în temeiul Legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 94 din 02 iunie 2017.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu încheierea contestată considerând-o ilegală și neîntemeiată, prin faptul că au fost încălcate normele de drept procedural.

Susține că, la pronunțarea dispozitivului hotărârii, reprezentantul nu a fost prezent, iar dispozitivul hotărârii a fost recepționat la 22 martie 2017, motiv din care consideră că cererea de apel declarată la 04 aprilie 2017, a fost depusă în termen.

A mai indicat că, instanța de apel a restituit cererea de apel fără a acorda timp reprezentantului de a-și expune opinia.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea ei.

Colegiul reține că, încheierea Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 05 octombrie 2017, însă careva date privind recepționarea acesteia de către recurent la dosar nu există. Astfel, recursul declarat de către Inspectoratul General pentru Situații de Urgență la data de 18 octombrie 2017, a fost depus în termenul prevăzut de lege.

Examinând argumentele recursului în raport cu circumstanțele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul urmează a fi respins cu menținerea încheierii contestate, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră concluzia instanței de apel despre necesitatea restituirii cererii de apel, justă.

În acest sens, Colegiul consemnează prevederile art. 362 alin. (1) CPC, potrivit cărora termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Prin prisma normei enunțate, instanța de recurs constată că, la 20 februarie 2017 a fost pronunțat dispozitivul hotărârii Judecătorei Chișinău (sediul Centru), prin care a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Todoseciuc Cristina împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, cu privire la recunoașterea ilegalității răspunsului și obligarea calculării și achitării indemnizației pentru creșterea și îngrijirea copilului (f.d.28).

Actele cauzei atestă că, Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale a depus cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe la 04 aprilie 2017 (f.d. 34).

Aici, instanța de recurs consideră oportun de a reitera prevederile art. 110 CPC, care stipulează că, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

În accesțiunea art. 111 alin. (1) CPC, actele de procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege.

Potrivit alin. (3) al aceluiași articol, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Raționând prin prisma normelor de drept enunțate, Colegiul notează că, exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

În speță, termenul de declarare a apelului și-a început curgerea la 21 februarie 2017, ziua imediat următoare datei emiterii dispozitivului hotărârii contestate și a expirat la 22 martie 2017, aceasta fiind ultima zi de depunere a apelului, pe când cererea de apel a fost depusă la 04 aprilie 2017, fapt ce denotă depunerea apelului cu încălcarea termenului de declarare, fiind greșită interpretarea recurentului precum că apelul a fost declarat în termen.

În același timp, din conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată din 20 februarie 2017 rezultă că, la pronunțarea dispozitivului hotărârii, reprezentantul pârâtului, nu a fost prezent.

Conform art. 236 alin. (4) CPC, participanții care nu au fost prezenți la pronunțarea dispozitivului hotărârii primesc copia hotărârii în decurs de 5 zile.

Reține Colegiul că, la 22 februarie 2017 instanța a expediat în adresa Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale copia hotărârii emise în pricină, care a

fost recepționată de către aceasta conform avizului de recepție a scrisorii recomandate la 22 martie 2017 (f.d.31, 33).

Însă, în acest context nu poate fi reținută critica recurentului precum că, termenul de declarare a apelului urmează a fi calculat de la data recepționării hotărârii, or, legea expres prevede termenul de declarare a apelului de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii și nu de la data recepționării.

Așadar, Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale prin lege era obligată să respecte termenul de contestare cu apel de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, fapt ce în prezenta speță nu se atestă.

Mai mult decât atât, Colegiul punctează că recurentul-pârât a fost în cunoștință despre existența prezentului litigiu și prin urmare, avea obligația de a întreprinde toate măsurile necesare, după cum sugerează și jurisprudența CEDO (Van Harn versus Germany, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007), de a proteja drepturile sale de acces la instanță.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurentului precum că instanța de apel a restituit cererea de apel fără a-i acorda timp pentru a-și expune opinia, or, la caz instanța cu certitudine a constatat că apelul a fost depus în afara termenului legal, și aplicând prevederile art. 369 alin. (1) lit. b) CPC, corect a dispus restituirea acestuia.

Or, în cazul acceptării unui apel tardiv se va încălca principiul securității raporturilor juridice, garantat de articolul 6 și preambulul Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, ceea ce este inadmisibil.

În context, instanța de recurs amintește că, art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului îi garantează fiecărei persoane dreptul de a sesiza o instanță cu orice contestație referitoare la drepturile și obligațiile sale cu caracter civil. Instanța europeană a relatat însă, în practica sa constantă, că „dreptul la o instanță” nu este absolut. În această privință, Curtea Europeană, în mai multe cauze de acest gen, nu exclude niciodată ipoteza că interesele unei bune administrări a justiției pot să justifice impunerea unui termen de exercitare a căii de atac, *cauza Bacev contra Fosta Republică Yugoslavă a Macedoniei, Kemp contra Luxembourg, Diaz Ochoa contra Spaniei*, în carte înalta Curte a arătat, că termenul fixat de legea internă este o restricție ce guvernează accesul la justiție.

Din considerentele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează că, argumentele invocate în recurs sunt neîntemeiate, fapt pentru care recursul urmează a fi respins cu menținerea încheierii contestate.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Todoseciuc Cristina împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, cu privire la recunoașterea ilegalității răspunsului și obligarea calculării și achitării indemnizației pentru creșterea și îngrijirea copilului.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător

Ala Cobăneanu

judecători

Ion Druță

Iuliana Oprea